

OSKAR OBSERVERAR

Det var en gång ...

Nu ska jag berätta en historia för en om kille som heter Olle. Han motades ständigt i grind, eftersom han var en besvärlig person. Han använde sig av graffiti och målade ordet "fan" på väggen och dessutom var det väldigt vanligt att han kastade sten i hus. Olle hade en förkärlek att attackera glashus för att skadan skulle bli så stor som möjligt.

En gång började det brinna i ett hus gjort av byns finaste trä. Det var väldigt exklusivt och alla förstod på en gång att utan eld hade ingen rök uppstått och då hade inte heller huset stått i lågor.

I det nu nedbrunna huset arbetade förr ett gäng med kockar, som just på grund av samarbets-svårigheter alltid lagade en mycket sämre soppa än på de flesta andra ställen i byn. Det var alltså ingen direkt förlust rent gastronomiskt och orsaken var troligen att de alltid hällde gäss i soppan. Dessa var oplockade och gjorde att människor fick problem med magen. En gång gick strömmen när de hade fullt hus och i paniken gjorde de allt för att hålla soppan varm. Någon var till och med så desperat att denne försökte koka soppan på en spik, men gav upp idén ganska snabbt.

Alla trodde att det var Olle, som stod bakom pyromandådet, eftersom hans pappa hade en restaurang på andra sidan gatan. Byggnaden där var illa skött, gräset var inte grönare på den sidan, men däremot var maten i världsklass. Paradrätten var pasta carbonara och det ryktades om att baconet i rätten kom från svin, som hade ätit pärlor som de hade fått kastade till sig. Konkurrenterna hade i början gjort misstaget att köpa in grisar i tygsäckar, men förstod ganska snart att de inte kunde toppa Olles pappas matlagning.

Till slut erkände en av trähuskockarna att han hade bränt ner sin egen arbetsplats!

Han hade varit sömnlös flera nätter i rad och på något sätt hade det dåliga samvetet gjort att han legat illa efter att han hade bäddat ner sig. Trots att han var liten i byn, ja, på jorden, i jämförelse med många andra, så var han väldigt stor i orden när han till slut berättade sanningen. Det hade dock varit bättre att kocken hade tigit än att tala så illa som han faktiskt gjorde.

Hela byn var i chock och skadan var ju redan skedd. Av den här skadan hade dock Olle blivit visare och han ville, likt alla andra, hjälpa till att bygga ett nytt hus till sina konkurrenter. Han ville rena sitt samvete, göra en medborgerlig insats, så som en myra drar sitt strå till stacken. Problemet var bara det att när Olle var ute i skogen och letade efter alla träden så såg han inte dessa. Folket i byn blev ändå så glada över Olles fina gest, men bara ett fåtal hade modet att säga sanningen till honom. Det var några barn, byns fyllo och Tok-Johan som alla i samlad trupp kom fram till Olle och utbrast i kör:

Även den mest skröpliga musslan kan innehålla en pärla!